

....

Ngày Chinh Chiến Tàn

•
Đoàn Phương
Hải

Năm nay con cháu cụ Nguyễn Trãi từ khắp bốn phương, tay trong tay dìu phu nhân lên Boeing bay về Cao Nguyên Tinh xanh, thành phố Seattle phò hội.

Vui thì chắc chắn phải vui, vì lâu ngày bạn bè chung trường, chung khóa gặp lại nhau, đấu hót thả dàn, nhắc nhau nghe “chút gì đề nhớ để thương” trên xứ Hoa đào, nhất là với các Cụ trong phái đoàn thiện chí, đi ngoài hàng mấy mươi năm từ ngày qua xứ Cờ hoa chưa có dịp tham dự Đại hội gặp mặt bạn bè. Tuy chưa đến ngày quần hùng Lâm viên tụ hội, nhưng nghĩ đến cũng đã thấy vui vui !

Mặc dù ở tuổi sáu mươi, nhưng nhìn hình các cụ trong Email, trong Website Nguyễn Trãi, thì thấy cụ nào cụ nấy mặt đỏ như ... thoa son, phương phi đẹp lão, chắc công lực đã đạt tới mức thượng thừa, mạnh bằng mấy hồi ..ba bốn chục cái xuân xanh. Phong độ như thế chắc nhờ ngày đêm cùng cụ Bà khép kín thư phòng, thao luyện tuyệt học võ công “Bát đoạn cầm” và “Phát thủ công”, nhón gót, nhún mông, điều hòa chân khí, lúc tụ lúc tan của Bolsa Đại chưởng môn “Miên cháy” .

Nhờ nhâm nhi “Tự Đức, Minh Mạng tiên thiên tử” ngâm với sâm nhung yến quế, bát bửu kỳ trân, trong uống ngoài thoa, nên nội công “Sư tử hống” của các Cụ trong ngày Lâm Viên luận kiếm chắc sẽ oang oang át hẳn tiếng loa kèn. Cụ Bà chắc phải giật mình, tùm tùm cười, tấm tắc khen hay, con cháu dâu rể trong nhà, thân hữu ai ai cũng cung tay bái phục.

Năm nay, nghe nói ngoài những màn thông thường còn có thêm màn độc đáo, hấp dẫn đầy tình tự như ... Quý cụ ông sẽ quỳ trên thảm y như ngày quỳ trên sân cỏ Vũ đình trường, ngược mắt qua thiên lý kính 2, 3 tròng, đưa tay cho cụ bà trao nhẫn. Sau đó cụ Bà sẽ thưởng, sẽ cấp văn bằng .. sau 41 năm mãn khóa, bao gồm mấy chục niên nâng khăn, sách ví, kẻ lông mày cho phu nhân. Quý cụ ông sẽ rất ga lăng “kiss and hug” cụ bà giữa ánh sáng ấm êm của trăm ngọn nến hồng trong tiếng vỗ tay của dâu rể, thân hữu và huynh đệ cùng trường.

Thêm màn hấp dẫn khác là lão đại diện khóa Nguyễn Nho trước khi bàn giao ấn tín, long bào và cử triện chỉ huy, nhất định phát hành “Đặc san Nguyễn Trãi, kỷ niệm 41 năm xuống núi, điếm danh ai mất ai còn.”.

Để tiện việc sổ sách lão còn bắt người phụ trách Đa Hiệu tản mạn tâm tình một bài rồi đem đi in ấn, nếu không sẽ phải còng lưng vác ngà voi thêm hai năm. Vừa nghe xong đã hồn vía lên mây, bàn với phu nhân là nhất định bye bye Đa Hiệu vào tháng 7 sang năm, nên vội tu lon Bud leo lên “Time machine” bấm

niên lịch 1964 ngược dòng thời gian bay về Đà Lạt ôn lại một vài kỷ niệm trên trường.

Thoáng một ... giây đã về tới cao nguyên.

Rừng xanh núi đỏ thấp thoáng dưới cánh bay. Lâm viên vẫn ngạo nghễ, hùng vĩ như ngày nào, Trinh Nữ đỉnh vẫn muôn thuở dịu dàng, hiền dịu xõa tóc nép mình e thẹn sát Lâm viên. Xa

xa Thái Phiên, hồ Than Thở, khu Chi Lăng, đồi Bắc, Trường mẹ, Bộ chỉ huy, phòng thí nghiệm, doanh trại A,B,C,D, phạn điểm, nhà vòm ... nổi bật giữa rừng thông, núi đồi trùng điệp, trông đẹp như một bức tranh.

Cảnh cũ trường xưa, bạn bè cùng khóa và muôn ngàn kỷ niệm đang sống lại hiện về...

"... Mùa Đông 1964, sau 2 năm dài thao luyện binh thư, văn hóa trên đồi 1515, gần bốn trăm chàng trai Võ Bị Khóa 19 đang nô nức chờ ngày mãn khóa, chọn lựa binh chủng để sẵn sàng kiếm cung xuống núi.

Đây cũng là thời điểm chiến tranh Việt Nam đang chuyển dạng từ du kích sang trận địa chiến, với những trận đánh lớn cực kỳ

Phạn Điểm SVSQ

tàn khốc, ác liệt lên tới cấp Trung đoàn. Được sự hỗ trợ vượt mức từ khối Cộng Sản, Nga, Tàu, Bắc quân xâm nhập người và vũ khí tối tân càng ngày càng nhiều, nên chúng thường xuyên tập trung quân đánh lớn trên khắp

bốn quân khu.

Vì nhu cầu chiến trường đòi hỏi, Bộ Tổng Tham mưu quyết định đưa hết các Tân Sĩ quan Khoá 19 về các đơn vị chiến đấu. Thế là không có Không quân, không có Hải quân, không Quân nhu, Quân cu, không Tiếp vận văn phòng.... Tất cả cho tiền tuyến, tất cả cho chiến trường!

Sĩ quan đại diện các binh chủng Dù, Thủy quân lục chiến, Biệt động quân, Biệt đoàn 300...đổ xô về Trường để tuyển chọn Sĩ quan.

Lòng người náo nức, vui tươi, sân trường từng bừng nhộn nhịp trong ngày hoa đăng nở hội !

- Tau dân Quảng ! Quê Hải Lăng, cơ ngơi tổ tiên, ông bà,, anh chị em ngoài đó. Hỏa tuyến, địa đầu gì chẳng nữa, tau cũng tình nguyện về các Sư đoàn 1,2,3 ngoài Quân đoàn I.
- Quê tao Bình Định, Tam quan, dĩa xanh bặt ngàn theo bãi biển, sống chết gì tao cũng phải về chiến đấu trên xóm làng thơ ấu ngày xưa!
- Công tử Cần thơ thì phải về lại

- Cần Thơ, Chương thiện, Mỹ Tho... Vùng 4 là đúng chỉ số, bốc thăm không được thì tao hoán đổi để về*
- *Cậu Út xứ buổi Biên Hòa, nếu bốc thăm trúng các Sư đoàn vùng hỏa tuyến tao sẽ đổi cho mày! Còn nếu mày về Sư đoàn 5, 18 hay 25 thì phải đổi lại cho tao!*
  - *Cậu đây, công tử Hà thành, xa quê từ nhỏ, về đâu thì về, đi đâu thì đi, mủ mả gì cậu cũng chơi, số trời đã định, dính đâu cậu đi đó, thắc mắc chi cho mệt óc, mệt đầu!*
  - *Nếu về được Dù, Thủy Quân lục chiến, hay Biệt động, tao đãi tụi mày cơm Tây rượu chát Mêkong, sau đó kéo nhau ra Tulip Rouge hay Cabaret trước khi chia tay xuống núi!*

“Chuyến đi về sáng, Biệt Kinh Kỳ, Tàu đêm năm cũ...”

“Chỉ còn một đêm nay nữa rồi

Mai chúng ta mỗi ngày một đường!”

Khúc hát quen thuộc trong phạm điểm làm sống lại 2 năm về trước khi còn là những Tân Khóa Sinh, gặp cầm, vuông góc nuốt gọn trái chuối giữa tiếng la hét của các SVSQ cán bộ, như sống lại trong tiếng cười rộn rã của những Tân Sĩ quan sắp ra trường. Cả tuần trước ngày mãn khóa, hầu như phòng nào cũng tụ họp suốt đêm bàn tán chuyện tương lai.

Sĩ quan đại diện các binh chủng thay nhau lên thuyết trình những nét hào hùng của đơn vị làm con cháu Cụ Nguyễn Trãi háo hức reo hò đua nhau tình nguyện xin về.

Một số anh cao lớn, nặng cân đang ưỡn ngực vênh tai nghe Nhảy dù dụ dỗ...

... “Đại úy Vương Mộng Hùng K14 Võ Bị, sửa lại chiếc Mũ đỏ trên đầu, kéo cao cổ áo saut, sau đó tươi cười bước lên bục thuyết trình...”

Dù là đơn vị Tổng Trừ Bị, một trong những binh chủng nòng cốt, vũ bão, thiện chiến hàng đầu của Quân Lục. Sau khi các bạn nhảy đủ 6 sauts ngày, 1 saut đêm, các bạn sẽ chính thức gia nhập đoàn quân Mũ đỏ. Vì hậu cứ của các đơn vị Dù đều đóng quanh Phi trường Tân Sơn Nhất, Biên Hòa hay ngay tại thị xã Vũng Tàu, vì thế lúc nào các bạn cũng ở giữa thành đô!

*Buổi sáng đẹp trời ôm dù hay trực thăng
ba ngày sau thanh toán chiến trường xong
người yêu tại Pagode, Brodard, hay thả bộ
sóng reo, cát lún dưới chân trên bãi biển
Với bằng Nhảy Dù trên ngực áo, ngoài lư
còn được lãnh thêm tiền không vụ sắp sỉ b
bản. Và không có gì oai hùng, lãng mạn v
hoa áo trận và chiếc mũ đồ huyền thoại
chúng Nhảy Dù trên khắp năm châu...”*

Bùi thìn Túc

*Sau những màn chiêu dụ hấp dẫn, bù tai của các binh chủng.
Sư đoàn Nhảy Dù chọn 25, Thủy quân lục chiến 30, Biệt động
quân 62, Biệt đoàn 300 - 10. Còn lại tất cả đều về các Sư
Đoàn Bộ binh, “Hoàng hậu chiến trường” trên khắp 4 vùng
chiến thuật.*

*Những chiếc nón đỏ, xanh, nâu...không biết mua từ hồi nào
tung bay trên không trong những tiếng vỗ tay reo hò mừng rỡ
của bạn bè.*

- *Một xanh cỏ, hai đỏ ngực! Đứng vội mừng, ráng lên nghe
con trai!*
- *Cậu đây nhìn xa trông rộng! Cả chục Sư đoàn bộ binh, hoạn
lộ thên thang, Cậu bảo đảm sẽ lên lon, lên chức, huy chương
đỏ ngực. Ráng theo cho kịp “Hoàng hậu chiến trường” nghe
các mũ đỏ, mũ xanh, cạp biển, cạp rừng hay thân ưng, ó đỏ!*

Lửa thiêng bập bùng trên đài Tử sĩ trong đêm truy điệu.

*“Lúc bấy giờ trên cánh đồng chiêm Bắc Việt, bên con rạch nhỏ
Đồng Nai, trong cánh rừng sâu Trung Việt...Phút chốc liệt vị đã
trở nên người thiên cổ, thời cũng dành ôm hận ngàn Thu...”*

*Bên ánh lửa thiêng bùng cháy, giọng ngâm cao vút hòa theo
tiếng sáo u buồn, bay theo gió hú trên đồi thông trong hơi lạnh
của núi đồi, như ngâm ngùi thương tiếc các Sĩ quan khóa đàn
anh đã hy sinh vì tổ quốc.*

*Trong hàng quân, tự đáy tâm tư, các bạn cùng khóa đang ngâm
ngùi thương tiếc: Nguyễn thế Long Trọng, Bùi Quang Vực, Bùi*

Thìn Túc., Phan Thừa, Nguyễn Anh Vũ, Lê Quang Trị. Những ngôi sao đổi ngôi vừa vụt tắt trên bầu trời, như định mệnh ngăn ngủ của 6 người bạn cùng khóa chưa kịp thấy vinh quang thì đã ra đi vì vướng mìn khi thực tập tại TTHL - Biệt động quân Dục Mỹ.

Ngày hội hoa đăng, mãn khóa tung bùng, trên Vũ đình trường vắng bóng Nguyễn Anh Tôn, Nguyễn Văn Phẩm, Cao Văn Tinh... 15 bạn đang nằm điều trị vết thương tại Nha Trang trong tai nạn thảm khốc kể trên.

Không mũ đỏ, mũ nâu, Thủ Khoa Võ Thành Kháng lựa binh chủng Cọp biển mũ xanh Thủy quân lục chiến. Đơn vị Tổng Trừ bị vũ bão, thiện chiến hàng đầu trong Quân đội, đang tấn mình kéo cong cánh cung buông tên đi 4 phương trời, tượng trưng cho chí tang bồng hồ thủy của gần 4 trăm Tân Sĩ Quan Khóa Nguyễn Trãi.

Mai một cung kiếm ra đi, thế kiếm đường gươm sẽ an bình thiên hạ.

*“ Lấy đại nghĩa để thắng hung tàn,
lấy chí nhân mà thay cường bạo ...”*

*Quê hương, Trường Mẹ ... xin
chúng dám lời thề !*

*Sông núi chuyển mình, giang
sơn réo gọi, vang vọng lời thề
lý tưởng bảo quốc an dân.*

*Ngựa hý cờ bay hòa theo tiếng
quân hò, quân reo giữa tiếng
pháo lệnh, chiêng trống vang
trời trong vở kịch truyền thống
Quang Trung đại phá quân
Thanh trên sân cỏ làm nức
lòng người trong tiếng reo hò,
vỗ tay vang dội của quan
khách, thân nhân và các chiến
hữu trên Trường.*

Sau lễ mãn khóa, với cặp lon Thiếu úy vàng chói trên vai, con cháu Cụ Nguyễn Trãi còn vài ba ngày cuối trên Trường để mở lại sổ đời với bao nhiêu nợ nần, vương vấn ân tình cần phải trả! Thượng Sĩ Đóa nâng chiếc kèn đồng vàng chói đứng ngoài đầu hành lang.

Tiếng kèn hôm nay sao nghe xa lạ, không dồn dập, hối thúc tung mền tỉnh giấc trong những buổi sáng mù sương, hay trầm buồn lịm dần giữa đêm khuya tràn ngập bài vở trong mùa Văn hóa trước khi tắt đèn đi ngủ.

Thượng sỹ già dễ mến, dễ thương, nổi tiếng của Trường Võ Bị, vuốt nhẹ mái tóc điểm sương sau hàng chục năm nhọc nhằn quân ngũ, đang nâng kèn khai quân hiệu.

Với cuốn sổ tay dày cộm, tiếng kèn vang vọng trên sân trường, luôn theo hành lang, len lỏi qua cửa phòng, như đang nhắc khéo, gọi tìm, những ... Lôi tam Sao đôi thông Trần Kim Chi, Đức cống Nghiêm Công Đức, Cần bơi Nguyễn Đức Cần, Phạm như Đà lạc, Trần Tiễn San .. và hàng trăm hảo hán khóa 19, để thanh toán màn ghi sổ cuối năm. Những chiều vịt lộn, gỏi gà, bún riêu, nem rán...ăn nhậu cuối tuần khi cắm trại, bạn bè tụ họp, sáng khoái bên “ Hồ Trường rót đủ bốn phương..” để nghe âm ba men rượu bưng bưng trong huyết quản, với hoài bão lấp biển vá trời, công hầu khanh tướng của tuổi đôi mươi.

Ngoài kia, Câu lạc bộ, Phạn điểm, nhà vòm Tôn Thất Lễ, trại gia binh bên Miếu tiên sư... đâu đâu cũng rộn rã tiếng cười.

Phú Ruby, Ngoạn Basto, Thanh Pallmall, Giut đế mền ... Hàng trăm Thiếu úy đang tíu tít thanh toán sổ sách thuốc lá, cà phê, giặt ủi ... đã chồng chất lâu ngày.

Nhiều quan cận tui nên gửi lại luôn cả Đại lễ mùa Đông, mùa Hè, hay tháo cả nhẫn..Bac. mãn khóa, mà lòng day dứt trăm nỗi vấn vương!

Tính toán xong sổ nợ trong Trường, giờ là lúc thiên nan, vạn nản, tính tới nhật ký ngoài đời xem còn ân oán những gì ngoài thành phố mộng mơ!

Chẳng biết Cụ Nguyễn Trãi lúc xưa ra Trường, mũ mào làm quan ra sao, chứ con cháu Cụ, Khóa 19 thì lúc nào cũng “hàn nho phong vị phú”. Ngâm nga theo Cụ Tú Xương, cụ Tản Đà, nay ghé Đoàn Mừng lo cho bộ Vest mới, một ghé Shangai, Mekong, Phi Nhạn, Kivini..., hay lai rai bia rượu, thuốc lá cà phê ở Tùng Nghĩa, thác Prenn, Bà Thái, Nguyễn Hoàng !
“Élegant dans la pauvreté”

Cứ “Nhân sinh quan” đó mà thi hành, nên sau 2 năm trên Võ Bị, mặc dù đã được tiếp viện nhiều lần, nhưng một số quan vẫn khó mà thanh toán gọn ghẽ món sổ nợ đời.

Nhưng nợ tiền, nợ bạc thì dễ trả, chứ còn nợ ân tình, thề non hẹn biển với người đẹp Đà thành, thì biết trả ra sao !

Bảng hồ đề tên, đại đẳng khoa đã xong, còn tiểu đẳng khoa với lời hứa chung thủy một đời thì tính sao cho vẹn nghĩa vẹn tình! Được như “ca sĩ” Nguyễn Thiện Thành, “Guitarist” Lê Văn Chương, , Tham mưu trưởng Nguyễn Nho, Tây râu Phan Văn Thìn... và một số bạn bè, ngựa anh đi trước võng nàng theo sau thì hạnh phúc ấm êm, trọn vẹn câu thề, đẹp đẽ biết bao.

Một số theo gương Uy viễn tướng công Nguyễn công Trứ - “Giang sơn một gánh giữa đường. Thuyền quyền ứ hự, anh hùng nhớ chông” thì không biết phải tính làm sao!

Khẩu miêng hại tâm! Giờ lãnh đạo chỉ huy năm đầu Thầy Huyền gạch ngang miêng, coi ra bây giờ mới đúng!

Đứng tựa hành lang đầu cầu thang doanh trại, nghe gió hú thổi chiều xoáy dọc theo thung lũng, tôi lơ đãng nhìn theo những cánh rừng thông trùng điệp chạy dài trên các đỉnh núi cao, quên đi những háo hức, nôn nao ngoài Vũ đình trường.

Hoàng hôn trên Lâm Viên tuyệt đẹp, chiều về chậm chậm trên non cao.

Mây trời giăng mắc theo gió đổi hình, nhuộm ánh nắng chiều đổi thay màu sắc, có lúc trắng đỏ tím vàng quán quýt lấy nhau như mầu Anh đào, mầu Penseé hẹn ước. Có lúc kéo tụ nhau về như ngàn vạn tinh binh ngựa hý cờ bay, hoặc có lúc đổ rục

giáng chiều như máu lửa loạn ly trên quê hương, đang đợi chờ
hiệp sĩ Lâm viên xuống núi.

Kéo cao cổ áo blouson, tôi rời cầu thang nghe gió lạnh thấm đôi
vai, tản bộ theo những con đường vòng quen thuộc quanh trường.
Hết rồi, những nhịp chân đều bước cùng bạn bè đến lớp ngày
hai buổi trong mùa Văn hóa.

Còn đâu những phiên gác co ro lạnh buốt mờ sương trong chiếc
áo gác lính Cà dầy cộm trên đồi Bắc, bên miếu Tiên Sư, kho
đạn, hay vọng gác biến điện ngoài nhà vòm Tôn Thất Lễ. Và
chắc chắn từ đây sẽ không bao giờ tìm lại được những cảm giác
lo âu, hồi hộp trên những lối mòn bí mật quanh trường khi nửa
đêm về sáng ra thăm em trốn trại trở về!

Cỏ cây hoa lá, sỏi đá bên đường, cho đến lối đi xưa, đường mòn
cũ, phấn trắng, bảng đen, vọng gác lưng đồi... Tất cả như xôn
xao, rung động, cùng đứng lên thì thâm thân mật gọi tên, để
chạy bộ với nhau buổi sáng, nô đùa buổi chiều, và đêm nay, lần
cuối, chúc phúc, chúc lành may mắn gửi người đi!

Xe qua Chi Lăng, Thái Phiên, Hồ Than thở, Nha địa dư..

*Ghé sân ga, không thấy người mà chỉ thấy những toa tàu im
vắng ngủ yên!*

Chiều buông mờ sương phủ

Sân trường hay sân ga

Nhìn tàu xưa năm cũ

Im vắng buồn phơi pha..

Mai đây đời phiêu bạt

Chinh chiến đậm trường xa

Người về thăm chốn cũ

Vắng tàu trên sân ga! ...

*Cảm khái làm mấy vần thơ khi nhớ tới 2 năm trước, tàu đến tàu
đi với hàng trăm chàng tuổi trẻ đổ về.*

*Đường đời muôn vạn nẻo, sẽ có những chuyến tàu không bao
giờ trở lại sân ga!*

*Theo những con dốc nhỏ, xe
vòng qua Palace, hồ Xuân
Hương để ra phố chợ.
Trăm người, trăm tâm sự.
Có bạn về vui bên mái ấm
gia đình.*

*Có những cặp tình nhân, tay
đan tay, thì thầm, hẹn ước
tính chuyện tương lai.*

*Có những người cô đơn, kéo
nhau ra Cabaret, Tulip
rouge, vui một đêm để
không biết ngày nào trở lại.
Đêm Đà Lạt, đêm mùa
đông, đêm không tiếng kèn
quân ngũ, không cán bộ, không
mũ sắt, giày saut.*

Lê Duy Cầu

*Hai tuần nghỉ phép qua nhanh, các Tân Thiếu úy với những lý
thuyết căn bản trong sách vở và bầu nhiệt huyết lý tưởng quốc
gia, lao vào cuộc chiến đang diễn ra ác liệt trên khắp bốn quân
khu.*

*..... Tháng giêng theo quân về Quảng Trị để làm quen với gió
lạnh, mưa mùa ngoài Đông Hà,
Gio Linh, Ashao, A Lưới. Đêm
giới tuyến địa đầu nghe tiếng
súng, nhìn hỏa châu rơi.*

*Tháng hai về Bình Định, Phú
Yên, nhảy trực thăng,, theo
chiến xa đuổi giặc tại Dakto,
Benhet.*

*Đầu Xuân vào Ba lòng, Tam
giác sắt, chiến khu D, Chờm
Thu xuôi quân về Chương
Thiện, Năm Căn.*

Phan Xuân Đài

*Nước non ngàn dặm, khói lửa giặc thù
phủ kín quê hương.*

Chưa đầy nửa năm xa Trường Mẹ.

*Tháng 4/65, Thủ khoa Mũ xanh Võ
Thành Kháng, Hùng cận Nguyễn Văn
Hùng, TD4TQLC - Mũ nâu Nguyễn
Thái Quang, tử trận tại chiến trường
Bình Giả, Bình Ba.*

*Tháng 6/65, Mũ đỏ Trần Trí Dũng,
TD7ND, mũi tên vàng trên sân cỏ Võ
Bị hy sinh tại Đồng Xoài*

... 67, 68.. Sông núi điều linh!

*Khóa 19 chìm trong cuộc chiến, ngập trời lửa đạn vây quanh
với trách nhiệm càng ngày càng oàn nặng trên vai.*

*Nổi tiếng và lên lon Thiếu tá sớm nhất trong Khóa là người
hùng Châu Minh Kiến, Tiểu đoàn trưởng Sư Đoàn 5 Bộ Binh.
Tháng 1/68 hoa mai bạc nở trên cổ áo, nhưng chỉ 4 tháng sau,
người Tiểu đoàn trưởng 1/8 tài ba, hai mươi lăm tuổi đời, đã anh
dũng hy sinh tại chiến trường Dầu tiếng Quân khu 3.*

*Mậ thân 68, giữa đêm Giao Thừa nghi ngút khói hương, khi Mẹ
già em đại chưa kịp làm lễ đón Xuân sang, thì súng nổ thay pháo
hồng, nước mắt thay mưa Xuân. Cộng quân đồng loạt pháo
kích, tấn công khắp các thành phố từ Quang Trị tới Cà Mau.*

*Bỏ lại pháo đỏ, bánh chưng xanh và những người thân yêu bên
bếp lửa gia đình, con cháu Cụ Nguyễn Trãi, thuộc đủ mọi đơn vị,
binh chủng, điều quân vượt qua bão lửa, nhà qua nhà, phố qua
phố, dựa lưng nổi chết, đánh bật, tiêu diệt toàn bộ Cộng quân
trên khắp các đô thị, đem lại an vui cho toàn dân.*

*Chiến thắng, vinh quang nào mà chẳng có những mất mát đôn
đâu.*

*Hàng loạt bạn bè vĩnh viễn ra đi, và có lẽ đây cũng là đợt hy
sinh nặng nhất trong khóa, vì phần đông đang là những cán bộ
xung kích hàng đầu trong các đơn vị*

Vĩnh biệt ... Vĩnh biệt ..

Nguyễn đức Cần, Phạm Thượng Chí, Nguyễn Văn Bạch Chu, Phạm Khánh Châm, Nguyễn đức Khiết, Lê viết Tùng, Lê Thành Bôn, Đặng Trung Đức, Phan Xuân Đài, Nguyễn văn Trọng, Albert Louis Jean Mitchell Lê Duy Cầu..và còn nhiều, nhiều nữa, đếm không hết, nhớ không đủ...bạn bè anh hùng, vị quốc vong thân trên khắp bốn quân khu!

Trần Nghĩa Châu *Mậu Thân vừa qua thì Mùa Hè đỏ lửa 72 kéo tới. Máu, nước mắt, đạn bom như cơn đại hồng thủy tràn về Trị Thiên, Kontum, Pleiku, An Lộc, Bình Long, Cần thơ, Mỹ Tho, Chương thiện...*

Trưởng thành trong lửa đạn chiến tranh, vinh quang, nhọc nhằn nổi trôi theo vận nước.

Con cháu cụ Nguyễn Trãi, sau 8 năm binh lửa hiện đang là những cán bộ Tiểu đoàn trưởng, Trung đoàn phó, Trung đoàn trưởng, xương sống, cột trụ của chiến trường đang thư hùng một mất một còn với địch. Với những chiến thắng lẫy lừng tại Trị Thiên, Kontum và Bình Long anh dũng.

Thêm một số lớn Sĩ quan Khóa 19 đã hy sinh, máu hồng xương trắng tô đắp quê hương.

Tính đến ngày gầy súng tháng 4/75, sau hơn 10 năm binh lửa, đã có khoảng gần 150 bạn bè cùng khóa vị quốc vong thân. Bờ ngõ trên đoạn đường chiến binh khi xuống núi ra trướng, chúng ta đã khởi đi từ muôn vạn hiểm nguy gian khổ trong ngày đầu quân ngũ với chức vụ Trung đội trưởng tác chiến. Để từ đó

Nguyễn văn Bình

Nguyễn Văn Ly

trưởng thành trong khói lửa chiến tranh lên đến cấp Trung đoàn trong các đơn vị chiến đấu.

Hơn 10 năm ngoài đơn vị, vào khoảng 10 bạn mang cấp bậc Trung Tá trong các chức vụ Trung đoàn Trưởng, Trung đoàn phó, Lữ đoàn phó.. Đa số mang cấp bậc Thiếu tá, nhưng một số bạn vẫn còn đeo lon Đại úy.

Đọc theo chiều dài của quê hương.

Khởi đi từ vùng địa đầu hỏa tuyến, Nguyễn Văn Bình, Nguyễn Văn Diệp, Huỳnh Như Xuân, .. nổi tiếng là những Trung đoàn trưởng tài ba.

Đổ về Kontum, Pleiku, Bình định, Tam quan, Phù Ly, Phù cử ..Giang sơn trách nhiệm của SĐ 23, Hắc Tam Sơn Bạch Nhị Hà SĐ22, không ai không biết đến người hùng căn cứ 5, Trung đoàn Trưởng lừng danh Nguyễn Thành Danh, Trung đoàn phó Nguyễn Văn Ly, Trần Nghĩa Châu.

Khét tiếng vùng Tam giác sắt, Chiến khu D, Bến Cát, Hậu nghĩa, Củ chi là Trung tá Trần Công Diễm..

Dẫn nạt U minh, Năm căn, Cái nước, Đầm dơi phải nói tới Trung đoàn trưởng Nguyễn Văn Tâm , Sư đoàn 21 Sấm sét miền Tây. Sau này theo Tướng Lê Văn Hưng về Sư đoàn 5 làm Trung đoàn trưởng trung đoàn 8. Học xong Chỉ huy Tham mưu về lại làm Trung đoàn Trưởng SĐ21.

Đeo lon Trung Tá sớm nhất khóa trong binh chủng Mũ nâu phải kể tới Hồng Khắc Trân.

Người lính gương mẫu trên sân cỏ Võ Bị, học trò cứng về cơ bản thao diễn của Thầy Huỳnh Bửu Sơn , Tiểu đoàn Trưởng Nhảy Dù lừng danh trên tuyến đầu Long Khánh trong trận thư hùng quyết tử cuối cùng của miền Nam phải nói đến Trung Tá Nguyễn Văn Nhỏ và Nguyễn đình Ngọc, Lữ đoàn Phó của Lữ đoàn 2 và 4 Nhảy Dù. Sau 13 năm tù ngục, cả hai đã vĩnh viễn rời bỏ gia đình bằng hữu tại Cali.

Đó là chửa kể tới những Quan Năm Nguyễn Anh Tôn, Lê Văn Kiệt ... tại Bộ Tổng Tham Mưu.

Còn Tiểu đoàn trưởng, và những đơn vị trưởng khác thì chắc đếm không đủ, nhớ không hết trong danh sách khóa.

Tất cả cho tiền tuyến, tất cả cho tuyến đầu, chính vì thế mà sau hơn 10 năm lửa đạn, hầu như tất cả các Quan 19 đều đã 2, 3 lần đổ máu trên chiến trường. Nhiều bạn giờ này vẫn còn cảm thấy vương vương, cộm cộm, khó chịu, nhức tê..mỗi khi mùa Đông gió lạnh thổi về, vì mấy mảnh đạn vẫn nằm sâu kín bên trong. Huy chương,, vàng son dĩ vãng của một phần đời quân ngũ, chắc chắn sẽ hằn sâu mãi mãi không quên

Nhập khóa 413, sự vụ lên đường, lệnh thuyền chuyển về các đơn vị trong ngày ngày mãn khóa 28/11/1964 là 395. Tính đến cuối tháng 5/2003, sau 41 năm, hơn 12 năm quân ngũ, danh sách nay còn 234 kể cả hơn chục bạn bè ở Việt Nam, vài người mất liên lạc..

Khoảng 150 bằng hữu đã vĩnh viễn ra đi trong chiến cuộc Việt Nam, và 10 bạn trên đất nước Hoa Kỳ.

Chiến tranh đã tàn hơn một phần tư thế kỷ.

So với lịch sử thì 28 năm chỉ là một thoáng thời gian! Nhưng so với chúng ta, những người lính xuất thân từ đồi Bắc, Lâm viên với trên chục năm quân ngũ. Những người đã chau mày, tức tưởi, khi buộc phải nghe lệnh buông súng quy hàng trong ngày cuối tháng 4/75, thì chắc hẳn, sẽ mãi mãi là một dấu ấn hằn sâu trong ký ức

Mấy chục năm sau, dù ở nơi đâu, chân trời góc biển nào, nơi đâu có người dân tỵ nạn Việt Nam, thì nơi đó các văn, thi, nhạc sỹ, đã viết cả ngàn trang sách vở, đã thảo cả vạn, triệu dòng nhạc, lời thơ, để ca tụng, vinh danh công lao, lòng quả cảm hy sinh của người chiến binh VNCH.

Ngày chiến sỹ trận vong năm nay tháng 5/2003, đâu đâu người ta cũng hoa đèn nhang khói để tưởng nhớ những chiến sỹ vị quốc vong thân. Chỉ riêng bên góc trời quê mẹ, từ khi đất nước đổi thay, Nghĩa trang quân đội Long Bình, Gò Vấp...bị đào sới,

*ủi phá tan tành! Có ai còn tổ chức ngày chiến sỹ trận vong!
Xin thấp nén hương tưởng nhớ bên lời khẩn nguyện gửi về các
bạn cùng Khóa 19 đã nằm sâu dưới đất trên khắp các địa danh
quê Mẹ trong cuộc chiến Việt Nam.*

*Chúng ta, những người đang sống hôm nay - Phải chăng - Vẫn
mãi mãi mang món nợ tình thần không thể trả với hàng chục
ngàn thương phế binh và hơn ba trăm ngàn chiến hữu đã nằm
xuống hy sinh trên đất mẹ.*

*Xin cảm ơn đồng đội anh em, những người lính bảo quốc an
dân, đã chiến đấu tới hơi thở cuối cùng từ hơn một phần tư thế
kỷ, để cho bạn, cho tôi, và cho thế hệ con cháu chúng ta đang
được sống trên vùng đất mới trọn vẹn thanh bình với đầy đủ ý
nghĩa của hai chữ TỰ DO.*

*“Rồi anh sẽ về thăm Trường xưa,
“Mộ bia đá trong nghĩa địa buồn,
“Bạn anh đó, đang say ngủ yên,
“Xin cảm ơn! Xin cảm ơn!
“Người nằm xuống!...”*

*Đoàn Phương Hải
Tháng 5 –2003*

*(*** Tuy đã trao đổi tin tức với nhiều bạn cùng khóa, nhưng thế
nào bài viết cũng còn nhiều thiếu sót vì trí nhớ đã không còn
minh mẫn như xưa. Xin hãy coi đây như những kỷ niệm vui
buồn chia sẻ với nhau. Mong rằng bạn đại diện Khóa trong tương
lai sẽ phối kiểm với tất cả các bạn trong các quân binh chủng
ngày xưa, sửa chữa lại, chúng ta sẽ có một danh sách đầy đủ và
chính xác hơn. ***)*